

ALLY CONDIE

Summerlost

sau visul
unei vacanțe de vară

Traducere din engleză
de Mihaela Șerbănescu

CORINT BOOKS

15

Nu mi-am putut da seama dacă primii clienți ai turlui nostru erau sau nu sonați.

Erau trei doamne în vârstă. Aveau tricouri cu figura lui Lisette Chamberlain imprimată pe partea din față.

— Îmi place că începem în zori, a spus una dintre ele în timp ce Leo se îndrepta către ele. Este o atmosferă mai spirituală.

— Bună ziua, a rostit Leo, iar doamnele s-au întors surprinse.

— Noi suntem ghizii dumneavoastră, a continuat el. Sunteți pregătite să începem?

— Sunteți doi copii, a protestat una dintre doamne.

Avea părul cărunt și ondulat. O alta avea părul alb și ondulat, iar cea de-a treia avea părul roșcat, lins, cu tunsoare bob. Roșcata părea mai plină de viață decât celelalte două, poate din pricina podobei capilare. Mi-am dorit întotdeauna să fiu roșcată.

— Da, a replicat Leo, suntem copii. Dar știi tot ce se poate despre Lisette Chamberlain.

Cele trei s-au privit. Îmi dădeam seama că au crezut că sunt trase pe sfoară.

— Serios? a exclamat roșcata. De exemplu, știi care era culoarea preferată a lui Lisette?

— Violet, a răspuns calm Leo. La interviuri glu-meia întotdeauna și spunea că era auriu, pentru a se asorta cu Oscarul pe care îl va câștiga într-o bună zi, dar, de fapt, era violet.

— Și care a fost data nunții ei? se amestecă cealaltă doamnă.

— Care dintre nunți? întrebă Leo. Cea despre care prea puțină lume știe și care a fost anulată sau cea cu Roger Martin? Sau poate vă referiți la Halloween? Când era mică, și-a propus să se mărite de Halloween și să aibă o nuntă în portocaliu și negru.

Roșcata a izbucnit în râs, iar cea cu părul alb i s-a alăturat. Imaginea lui Lisette a sărit în sus și în jos, odată cu piepturile lor. Însă cea căruntă părea încă destul de înțepată.

— În regulă, ți-ai învățat bine lecția. Și ne ceri cinci dolari pe bilet. Haide să auzim ce ai să ne spui.

Leo a arătat clădirea companiei de asigurări.

— Povestea lui Lisette începe aici, a spus Leo.

— Stai puțin, a exclamat una dintre femei, nu ne duci înăuntru?

— Nu, a răspuns Leo.

— Parcă văd ce o să spui. Nu este voie.

— Exact, a aprobat Leo.

— Așadar, nu este un tur oficial. Nu este aprobat în niciun fel de festival, i-a replicat ea cu o grimasă ursuză.

— Este mai bine așa, am intervenit eu.

Toată lumea s-a întors să se uite la mine. Leo și-a ridicat sprâncenele a mirare. Îl anunțasem că vreau să ascult la primele tururi, pentru a putea să învăț materialul.

— Turul prin festival ar fi fost plicticos.

Leo s-a declarat de acord:

— Corect.

Femeia morocănoasă încă nu era pe deplin convinsă, așa că am adăugat:

— Și nici măcar nu este nimic de văzut aici. Acum este o companie de asigurări. Birouri și cam atât. Este mai ușor să ne imaginăm scena dacă rămânem afară. La exterior, clădirea are mai mult aerul locului pe care l-a văzut mama lui Lisette când a venit aici pentru a naște copilul. S-o fi gândit că fiica ei va deveni una dintre cele mai mari actrițe din timpurile noastre? am continuat, aruncând o privire către Leo.

Rămăsesem fără nimic de adăugat, pentru că, de fapt, nu știam mare lucru despre Lisette, în afara informațiilor de bază.

Leo mi-a zâmbit larg. A prins ideea, la fel cum obișnuiam cu tata să ne aruncăm mingea, cu un ritm bun, de la unul la altul, în curtea din față — fluid, continuu.

— Știm că mama lui Lisette a luat cu ea o listă de nume când s-a dus la spital, a adăugat Leo. Nu știa dacă urma să aibă un băiat sau o fată, așa că a avut pe listă câte cinci nume pentru fiecare posibilitate. Sunt sigur că știți deja ce nume erau pe acea listă.

— Nu, a spus roșcata, cu un mic zâmbet pe figură. Nu știm.